

Miért demokrata? Miért autonóm?

Frenkel Attila írása

Demokraták vagyunk, mert annak születtünk, ezt hoztuk a génjeinkkel. Demokraták vagyunk, mert magunkénak valljuk a felvilágosodás magasztos és emberbarát eszményeit, mert nem szeretjük a feudalizmust, nem szeretjük a diktatúrát, nem szeretjük, ha elnyomják az egyéniségünket, nem szeretjük magunk körül a nyomort, a kilátástalanságot, az elesettséget.

Még ha olyan országban is élünk, ahol túlságosan is sok a nem demokratikusan gondolkodó ember, de már tapasztalatból is demokrata gondolkodásmód mellett döntünk, hiszen erre tanított meg minket a történelem. Amikor szembe mentünk az első nagy világégésben a világ demokrata felével, csúfos vereséget szenvedtünk, meghalt egy millió derék magyar ember, elvesztettük az ország területének kétharmadát és minden második magyar ember idegen hatalom igájába került. Amikor szembe mentünk a második nagy világégésben a világ demokrata felével, csúfos vereséget szenvedtünk, meghalt egy millió derék magyar ember, minden erre járó hadsereg pusztított, s kirabolt minket. Most megint szembe megyünk a világ demokrataival, már 600 000 derék, dolgozni kívánó magyar ember menekült el az országból. S hova? Nos, nem az illiberácia világába, hanem a sokat szidott és szapult demokráciába. Tehát demokraták vagyunk, s demokráciában akarunk élni.

Valljuk az autonómiát. Valljuk, hogy a döntéseket a közösségekhez lehető legközelebb kell meghozni. Valljuk az autonómiát, mert elismerjük az emberek egyéni szabadságát, a kisebb és nagyobb közösségek vélemény-nyilvánítási, alkotási szabadságát. Autonómiát akarunk, azt akarjuk, hogy az országunkban az autonóm nemzet szabadon mondhasson véleményt, szabadon cselekedhessen, ne kelljen feudális kiskirály-jelöltektől tartania, ne kelljen eltitkolnia a

véleményét, ne kelljen suttogva beszélgetnie elvbarátaival.

Akarjuk az önkormányzati autonómiát, akarjuk az autonómiát az oktatásban, az egészségügyben, mindenütt. Akarjuk, hogy az Európai Unión belül is érvényesüljön a területi, nyelvhasználati, oktatási autonómia.

Nézzünk egy időszerű példát, az oktatást: Vágjuk sutba a központosítást! Kapjanak az oktatási intézmények kellő anyagi és szellemi önállóságot ahhoz, hogy az intézmények versenghessenek egymással, hogy az óvónő szabadon dönthessen arról, melyik gyermeknél az érzékenyítés melyik eszközét tartja a legjobbnak! Hogy az általános iskolák szabadon eldönthessék, hogy az írással és az olvasással együtt megtanítták-e a gyermekeket a billentyűzet használatára! Hogy a gimnáziumban tanuló fiatal megválaszthassa, melyik terület áll hozzá a legközelebb, hogy szabad válthasson irányultságot, amikor eléri őt a fiatalkorban meglehetősen gyakori érdeklődés-változás. Kizárólag egymással vetélkedő, alkotóműhelyként is működő egyetemek bocsáthatnak ki értékes tudással bíró szakembereket! Akarjuk, hogy a magyar szakképzés, szakoktatás visszanyerje régi fényét, hogy megint legyen elegendő létszámú és tudású szakember hazánkban, hogy ne azért vigyék a pénzüket és a know-how-jukat a multinacionális vállalkozások a szomszédos országokba, mert nálunk nem találnak szakembert a gépeik mellé! Azt akarjuk, hogy a duális oktatásról ne idegen nyelvekről lefordított tanulmányokért tegyenek zsebre milliárdokat, hanem valósítsák meg Magyarországon is!

Autonóm demokraták vagyunk, mivel mi még tudunk gondolkodni, tudunk következtetéseket levonni, mi még akarjuk is használni „szürke agysejtjeinket”, s nem akarjuk szolgai módon visszaböfögni a szánkából azt a gondolattalan frázismasszát, amit a médiák igyekeznek lenyomni a fülünkön és a szemünkön keresztül az agyunkba.

Nézzünk egy példát az egészségügyből. Feketeruhás ápolók tüntetgetnek imitt-amott. Kevesen

Miért demokrata? Miért autonóm?

Írta: Administrator

2016. április 27. szerda, 05:26 - Módosítás: 2016. április 27. szerda, 05:33

vannak, hiszen többségük dolgozik. Két állásban, másfél állásban, két és fél állásban, három állásban. Ugyanez érvényes az orvosokra is. Kizárólag a még itthon dolgozóknak köszönhetjük, hogy még úgy-ahogy működik az egészségügy. Mindannyian tudjuk, hogy az egészségügyben dolgozók arcpírítóan kevés pénzt kapnak áldozatos és nehéz munkájukért. Első lépésben adjuk nekik több pénz! Ha ezt mondjuk, eltátják a szájukat a szakértők és a médiákban kóborló sztárgazdászok: Tönkremegy az ország, itt a csőd, végünk van! Számoljunk egy kicsit. Közel 120 000 fő dolgozik az egészségügyben. Adjunk nekik havi 100 000 forint bruttóval többet. Ez havonta 1.56 milliárd, egy évben 18.72 milliárd. Ha hihetünk a kormány propaganda statisztikai hivatalának (és miért ne tennénk, ők soha nem hazudnak!), 4,5 millió magyar ember dolgozik és fizet havonta körülbelül 7000 forint egészségügyi hozzájárulási hihetetlenül egyszeri és rezsicsökkentési szuperadót. Ez havonta 3.15 milliárd, évente 37,8 milliárd forint. Lehet adni nekik havi 100 000 forintot? Számít nekik ez ebből megmaradó pénz? Érzik-e majd, hogy az autonóm demokraták törődnek a gondjaikkal?

Ez csak egyszerű számtanpélda, s nem is populistáskodom arról, mire mennyit ad ki a kormány, s mit mire lehetne fordítani! (Meg kell jegyezni, amennyiben olyan helyzetbe kerül a párt, hogy odafigyelnek a szavára, akkor még unni is fogjátok a sok populistáskodást!

Budapest, 2016 áprilisában

Kiadja:MAN